वैभव लक्ष्मी व्रत कथा PDF

ते एक मोठे शहर होते. त्या शहरात लाखो लोक राहत होते. पूर्वीच्या काळी लोक एकमेकांच्या सहवासात राहायचे, बसायचे. पण नव्या युगात माणसाचा स्वभाव वेगळा झाला आहे. या शहरातील सर्व लोक आपापल्या कामात मग्न होते. काहींना घरातील सदस्यांचीही पर्वा नव्हती. भजन, कीर्तन, भक्ती, परोपकार, दया, माया इत्यादी सांस्कृतिक गोष्टीही कमी झाल्या आणि विकार दूर झाले नाहीत.

शहरात दारू, जुगार, शर्यत, सट्टा, व्यभिचार, चोरी आणि इतर अनेक गुन्हे सर्रासपणे सुरू होते.
एक म्हण आहे, 'हजार निराशेमध्ये एक अमिट आशा असते.' त्याचप्रमाणे शहरांमध्ये एवढा भ्रष्टाचार असतानाही काही चांगली माणसेही त्यामध्ये राहत होती. शीला आणि तिचा नवरा संसार अशा चांगल्या लोकांमध्ये गणला जायचा. शीला तिच्या धार्मिकतेने आणि वागण्याने समाधानी होती. तिचा नवरा विचारशील आणि दयाळू होता.

ते पती-पत्नी म्हणून प्रामाणिकपणे जगत होते. तिने कधीही कोणाची निंदा केली नाही आणि परमेश्वराच्या भक्तीत आनंदाने जगले. त्यांचे जग आदर्श होते आणि शहरातील लोक त्यांच्या सांसारिक जीवनाची स्तुती करताना कधीही थकले नाहीत.

शीलाचे आयुष्य असेच सुखात चालले होते. पण ते म्हणतात ना, 'कामाचा वेग हा काहीतरी अनोखा असतो.' लेखकाचा लेख कोणी वाचू शकत नाही. माणसाचे नशीब लगेचच राजाचा दर्जा आणि राजाचा दर्जा बनवते. कुणास ठाऊक, शीलाच्या नवऱ्याला त्याच्या मागच्या जन्माचे कर्म भोगावे लागेल. म्हणूनच तो

वाईट संगतीत होता. आणि ती संगत त्यांना रातोरात करोडपती बनवण्याचे स्वप्न दाखवते.. तो वाईट व्यवसायात पडला आणि करोडपती होण्याऐवजी तो 'रोड टायकून' बनला. तो रस्त्यावरच्या भिकाऱ्यासारखा झाला.

दारू, जुगार, सट्टा, शर्यत, चरस, गांजा इत्यादी वाईट सवयी शहरांमध्ये पसरल्या होत्या. शीलाच्या पतीला दारूचे व्यसन लागले होते. रातोरात श्रीमंत होण्याच्या लोभापायी तो मित्रांच्या सांगण्यावरून शर्यतीच्या खेळात उतरला. काही रक्कम आणि पत्नीच्या दागिन्यांसह सर्व काही त्याने गमावले.

एक काळ असा होता जेव्हा ते पत्नी सुशीलच्या सहवासात आनंदाने जीवन जगत होते आणि आनंदाने देवाच्या भक्तीमध्ये आपला वेळ घालवत होते. उलट घराघरात गरिबी आणि उपासमार आली. पूर्वी आनंदाने खाणे पिणे शक्य होते. त्या ठिकाणी आता दोन वेळच्या भाकरीची वेळ झाली होती आणि नवऱ्याला शिव्या देण्याची पाळी शीलाची होती.

शीला एक नम्र आणि सुसंस्कृत स्त्री होती. पतीच्या वागण्याने तिला खूप वाईट वाटले. पण तिने प्रभूवर भरवसा ठेवून आणि मोठ्या मनाने सर्व काही सहन केले. 'सुखापाठोपाठ दुःख आणि सुखानंतर दुःख' अशी एक म्हण आहे. त्यामुळे दुःखानंतर एक दिवस सुख मिळेल या विश्वासाने ती परमेश्वराच्या भक्तीत डुंबली.

ती अशाप्रकारे दारातून दुःख सहन करत असताना आणि परमेश्वराच्या भक्तीमध्ये दिवस घालवत असताना, एके दिवशी दुपारी कोणीतरी तिच्या दारात येऊन उभा राहिला. शीला विचार करू लागली की माझे घर गरिबीने भरलेले आहे. अशा वेळी माझ्याकडे कोण आले असावे? मात्र, तिच्या दारात येणाऱ्यांचे स्वागत करण्यासाठी आर्यधर्माचे संस्कार जाणून तिने उठून दार उघडले.

त्याला तिथे एक आई उभी असलेली दिसली. ती खूप म्हातारी दिसत होती. पण त्याचा चेहरा अलौकिक तेजस्वी होता. त्याच्या डोळ्यातून अमृताचे थेंब पडत होते. त्याचा उदात्त चेहरा करुणा आणि प्रेमाने चमकला. त्याला पाहून शीलाच्या मनाला अपार शांतता वाटली. त्या आईला माहीत नव्हते पण तिला पाहून तिचे मन आनंदाने भरून आले. तिने माताजींचे स्वागत केले आणि त्यांना घरी नेले. आणि मोठ्या संकोचाने त्याला फाटलेल्या चटईवर बसवले.

माताजींनी तिला खडसावले, "काय शीला! तू मला ओळखलं नाहीस?" शीला काहीशी संकोचून म्हणाली, "आई, तुला पाहून मला खूप आनंद झाला. मन शांत झाले आहे. असे वाटते की तीच तू आहेस जिला मी बरेच दिवस शोधत होतो पण मी तुला ओळखत नाही."

माताजी हसल्या आणि म्हणाल्या, "काय! विसरलात? दर शुक्रवारी लक्ष्मीजीच्या मंदिरात भजन असते, मीही जाते तिकडे. दर शुक्रवारी भेटू तिकडे." तिचा नवरा मार्गस्थ झाल्यामुळे ती खूप दुःखी होती आणि त्या दुःखामुळे ती अलीकडे लक्ष्मी मातेच्या मंदिरात जात नव्हती. बाहेरच्या लोकांना भेटायला ती लाजत होती. तिला आठवू लागलं, पण या माताजीला तिने कधी पाहिलंय ते आठवत नव्हतं.

तेव्हा माताजी म्हणाल्या, "तुम्ही लक्ष्मीजींच्या मंदिरात किती छान भजन गायलात! नुकतेच तिथे दिसले नाहीत, म्हणून मला वाटले, तुम्ही आता का येत नाही? आजारी तर नाही ना? मी इथे बातमी घ्यायला आलो आहे." "

माताजींच्या या प्रेमळ शब्दांनी शीलाचे मन भरून आले. त्याच्या डोळ्यात अश्रू तरळले. हुंडा दिल्यानंतर ती आईसमोर रडू लागली. हे पाहून माताजी त्याच्या जवळ गेल्या. आणि त्याच्या पाठीवर हात ठेवून त्याचे सांत्वन करू लागला.

मग माताजी म्हणतात की मुली सकाळ–संध्याकाळ, सुख–दुःख एक प्रकारे असतात. ज्याप्रमाणे दुःखाच्या पाठोपाठ सुख येते, त्याचप्रमाणे दुःखाच्या पाठोपाठ सुख येते. अंतःकरणात धीर धरा आणि मला तुझे दुःख सांग, तुझे दुःख कमी होईल आणि काही तरी इलाज होईल. " तुझ्या दुःखासाठी."

माताजींचे म्हणणे ऐकून शीलाचे मन शांत झाले. ती माताजींना म्हणाली, "माताजी, माझ्या आयुष्यात खूप आनंद आणि आनंद होता. माझा नवराही संपन्न होता. देवाच्या कृपेने आम्ही पैशाच्या बाबतीतही समाधानी होतो. पण देव आमच्यावर कोपला आणि माझा नवरा वाईट संगतीत पडला." दारू, जुगार, शर्यत, सट्टा, चरस, गांजा इत्यादी वाईट सवयी त्यांनी दूर केल्या आणि आपण रस्त्यावरच्या भिकाऱ्यांसारखे झालो.

माताजी म्हणाल्या, "मुली, सुखाच्या पाठोपाठ दुःखा आणि दुःखापाठोपाठ सुख येते. म्हणूनच कर्माची हालचाल अमर्याद असते, असे म्हणतात. एखाद्याच्या कर्माचे फळ त्याला भोगावेच लागते. मात्र, काळजी करू नका. जर तुम्ही आनंद घेतला तर नक्कीच आनंदाचे दिवस येतील.म्हणून तुम्ही लक्ष्मी माताजीचे भक्त आहात.लक्ष्मी माताजी ही करुणा आणि प्रेमाची मूर्ति आहे.ती फक्त आपल्या भक्तांकडे दयेच्या भावनेने पाहते.म्हणून मनात संयम ते ठेवा आणि माता लक्ष्मीजीचे व्रत अवश्य ठेवा, सर्व काही ठीक होईल.

लक्ष्मी माताजीच्या व्रताची गोष्ट ऐकून शीलाचा चेहरा उजळला. तिने विचारले, "माताजी, लक्ष्मीमातेचे व्रत कसे करायचे ते सांगा. मी ते व्रत नक्की करेन." माताजी महानाली, "मुली, लक्ष्मी मातेचे व्रत अगदी साधे आहे. याला 'वरद लक्ष्मी व्रत' किंवा 'वैभव लक्ष्मी व्रत' असेही म्हणतात. हे व्रत करणाऱ्या व्यक्तीच्या सर्व

मनोकामना पूर्ण होतात आणि त्याला यश, सुख आणि ऐश्वर्य प्राप्त होते. प्राप्त झाले आहे." माताजी वैभवलक्ष्मी म्हणाल्या, व्रताची पद्धत सांगू लागली.

"मुलींनो, वैभवलक्ष्मी व्रत हे तसे साधे सुधे व्रत आहे. पण अनेकांना उपवासाची योग्य पद्धत माहीत नसल्यामुळे ते चुकीची पद्धत वापरतात. त्यामुळे त्याचे फळ मिळत नाही. हळदीच्या कुंकूने सोन्याचे दागिने पूजन केल्याने हा व्रत होतो, असे बरेच लोक म्हणतात. पण तसे नाही. त्यामुळे व्रत हे नेहमीच कर्मकांडाचे असते.आणि जर ते शस्त्रास्त्र पद्धतीने केले तर त्याचे फळ मिळते.फक्त सोन्याच्या दागिन्यांची पूजा करून आज प्रत्येकजण करोडपती झाला असता.सत्य हे आहे की सोन्याच्या दागिन्यांची पूजा पद्धतशीरपणे केली पाहिजे.आणि शस्त्रे. "वैभवलक्ष्मी व्रत" फक्त इच्छित परिणाम देते.

"हे व्रत दर शुक्रवारी पाळायचे आहे. भक्ताने स्नान करून स्वच्छ वस्त्रे परिधान करून मनात "जय लक्ष्मी माता, जय लक्ष्मी माता" असा जप करावा. कोणावरही टीका करू नये. दिवा लावताना हात धुवावेत. पायावर ताट ठेऊन पूर्वेकडे तोंड करून बसावे.एक थाळी ठेवावी.त्यावर स्वच्छ धुतलेला रुमाल ठेवावा.त्यावर तांदळाचा छोटा ढीग ठेवावा.त्यावर पाण्याने भरलेले तांब्याचे भांडे ठेवावे. भांड्यावर सोन्याचे दागिने ठेवावेत.त्यानंतर तुपाचा दिवा लावून उदबत्ती करावी.

"लक्ष्मी मातेची अनेक रूपे आहेत. लक्ष्मी माता 'श्री यंत्रा'ने प्रसन्न होते. नंतर वैभवलक्ष्मी व्रत पाळणाऱ्याने प्रथम 'श्री' यंत्र आणि लक्ष्मी मातेची विविध रूपे पूर्ण मनाने पाहावीत. नंतर हळद आणि लाल फुलांनी पूजा करावी. पूजा. संध्याकाळी प्रसादासाठी घरगुती मिठाई ठेवावी. ती बनवली नाही तर गूळ किंवा साखर देखील चालेल. नंतर आरती करून 'जय लक्ष्मी माता' असा अकरा वेळा मनोभावे जप करा. नंतर प्रसाद वाटप करा. नंतर भांड्यातून दागिना किंवा पैसा

काढा.तुळशीच्या भांड्यात पाणी सोडून एका भांड्यात ठेवलेला भात पार्ट्यांमध्ये ठेवावा.. शास्त्रानुसार अशा प्रकारे उपवास केल्याने उपवासाचे फळ नक्कीच मिळते. या व्रताने सर्व प्रकारची दुःखं दूर होतात.आणि भरपूर धनप्राप्ती होते.मुली नसेल तर संतती होईल.

हे ऐकून शीलाला खूप आनंद झाला. ती माताजींना म्हणाली, "माताजी, तुम्ही मला सांगितलेले वैभवलक्ष्मी व्रताचे विधी मी नक्कीच करीन. पण हे व्रत किती वेळा करायचे आणि कसे करायचे ते सांगा."

माताजी म्हणाल्या, "हे व्रत कोणत्याही प्रकारे पाळावे, असे अनेकजण म्हणतात. पण हे बरोबर नाही. वैभवलक्ष्मी व्रत हे लक्ष्मी मातेचे व्रत आहे. शुक्रवार आहेत." हे व्रत पाळण्याचा संकल्प केला. व्रताच्या शेवटच्या शुक्रवारी शास्त्रानुसार उपवास करावा. शेवटच्या शुक्रवारी आम्ही दर शुक्रवारी प्रमाणे नारळाची पूजा केली आणि फोडणी केली, परंतु त्या दिवशी फक्त खीरीचा प्रसाद दिला गेला, त्यानंतर सात कुमारी किंवा सुवासिक महिलांना हळद शिंपडण्यात आली, वैभवलक्ष्मी व्रताची पुस्तिका दिली गेली आणि प्रसाद म्हणून खीरीचा प्रसाद दिला गेला. जाण्यासाठी.)

फोटोला सलाम. लक्ष्मी मातेचे हे रूप वैभव देणारे आहे. आईला नमस्कार केल्यावर मनःपूर्वक प्रार्थना करावी, "हे धनलक्ष्मी माते, मी मनापासून वैभवलक्ष्मी व्रत केले आहे. मला आशीर्वाद दे. माझ्या मनोकामना पूर्ण कर. गरिबांना संपत्ती दे. निःसंतानांना संतती दे. सौभाग्य दे." भाग्यवंत अखंड राहतात. मुलींच्या इच्छा पूर्ण करा. जे ते करतात त्यांना आनंद परत करा आणि आम्हा सर्वांना आनंदित करा."

असे सांगून माँ लक्ष्मीच्या धनलक्ष्मी रूपाला नमस्कार करून आशीर्वाद घ्या.

माताजींकडून वैभवलक्ष्मी व्रताची पद्धत ऐकून शीलाने त्याच क्षणी डोळे मिटले आणि मनात संकल्प केला, 'मी सुद्धा एकवीस शुक्रवार माताजींच्या सांगण्यानुसार, पद्धतशीर आणि शास्त्रानुसार वैभवलक्ष्मी व्रत पाळीन. . हे उद्या शास्त्रासहित.

मनाचा ठाव घेत शीलाने डोळे उघडले तेव्हा तिच्या समोर कोणीच नव्हते. त्याला वाटले आई कुठे गेली? ती आई दुसरी कोणी नसून लक्ष्मीमाता होती. शीला देवी लक्ष्मीची भक्त होती. तेव्हा लक्ष्मी माता आपल्या भक्ताला मार्गदर्शन करण्यासाठी त्या मातेच्या रूपाने शीलाजवळ आली.

दुसऱ्या दिवशी शुक्रवार होता. तिने पहाटे आंघोळ केली आणि भक्तिभावाने 'जय माता लक्ष्मी... जय माता लक्ष्मी...' म्हणायला सुरुवात केली. त्या काळात कोणाचीही बदनामी झाली नाही. संध्याकाळी उजेड आल्यावर शीला हात पाय धुवून पूर्वेकडे तोंड करून बसली. पूर्वी घरात सोन्याचे दागिने असायचे. पण वाईट संगतीमुळे तिच्या पतीने हे सर्व केले. पण नाकातील चमक कायम होती. त्याने ते बाहेर काढले, धुतले आणि एका भांड्यात ठेवले. समोरच्या टेबलावर रुमाल पसरवून त्यावर तांदळाचा छोटा ढीग पसरवला. त्यावर पाण्याने भरलेले तांब्याचे भांडे ठेवले होते. त्यावर एक चमकदार वाटी ठेवली होती. त्यानंतर माताजींनी विधी केला
त्यांनी सांगितल्याप्रमाणे "वैभवलक्ष्मी व्रत" केले. घरात साखर होती, देऊ केली.

जेव्हा तिने तो प्रसाद पतीला दिला. तेव्हापासून त्याचा स्वभाव बदलू लागला. त्या दिवशी तिच्या पतीने तिला मारहाण केली नाही. तिला खूप आनंद वाटत होता.

पूर्ण श्रद्धेने आणि भक्तीने त्यांनी एकविसाव्या शुक्रवारी "वैभवलक्ष्मी व्रत" केले. शुक्रवारी 21 रोजी माताजींनी सांगितल्याप्रमाणे उपवास करून सात महिलांना

वैभवलक्ष्मी व्रताची पुस्तिका भेट म्हणून दिली. त्यानंतर मी धनलक्ष्मी मातेच्या प्रतिमेला नमस्कार केला आणि मनात प्रार्थना केली, हे माते, आज मी तुझे वैभवलक्ष्मी व्रत भक्तिभावाने पार पाडले आहे. हे माते, आम्हांला आशीर्वाद दे. आमच्या मनाची इच्छा पूर्ण कर.

गरिबांना संपत्ती दे. निःसंतान मुलांना द्या. शुभेच्छा." सदैव शुभेच्छा. मुलींच्या इच्छा पूर्ण करा. जे तुमचे व्रत पूर्ण करतात त्यांना सुख परत करा. आम्हा सर्वांना सुखी कर." असे म्हणून माँ लक्ष्मीच्या फोटोला प्रणाम करून तो डोळ्यांवर ठेवला. अशा प्रकारे शीलाने शास्त्राप्रमाणे पूर्ण भक्तिभावाने उपवास केला आणि त्याचे फळ लगेच मिळाले. तिच्या पतीची त्या वाईट संगतीतून सुटका झाली. होता आणि सुधारला.तो खूप मेहनत करू लागला.लक्ष्मीमातेच्या वैभवलक्ष्मी व्रताच्या प्रभावामुळे त्याला अपेक्षेपेक्षा जास्त नफा मिळू लागला.लवकरच त्याने शीलाचे दागिने गहाण ठेवले.घरात सुख-शांती पूर्वीसारखीच राहिली.

वैभवलक्ष्मी व्रताचा परिणाम पाहून आजूबाजूच्या पुरोहितांनी शास्त्रोक्त पद्धतीने हे व्रत पाळण्यास सुरुवात केली. सर्वांच्या मनोकामना पूर्ण करा. सर्वांना सुख शांती देवो. जय माता धनलक्ष्मी.

pdfinbox.com